Lietas Nr. 130043113
Lietas arhīva Nr. 1-0051-14/17

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

R ī g ā
2014.gada 4.aprīlī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa

šādā sastāvā: tiesnese I.Millere

ar tiesas sēdes sekretāri L.Bērziņu,

piedaloties pie administratīvās atbildības sauktajai personai /pers. A/ un Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes pārstāvei /pers. B/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc /pers. A/, personas kods /personas kods/ sūdzības par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2013.gada 23.janvāra lēmumu Nr.224.

A p r a k s t o š ā d a ļ a

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes (turpmāk – VP RRP) jaunākais inspektors I.Maisaks 2012.gada 24.decembrī sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PD 878182 par to, ka 2012.gada 24.decembrī plkst.16.29Rīgā, /pers. A/ vadīja automašīnu Audi, ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/(ESTI) (turpmāk - Transportlīdzeklis) pa Kr.Valdemāra ielu no Vanšu tilta puses un krustojumā ar Slokas ielu neapturēja automašīnu vietā, kur tas ir paredzēts un šķērsoja krustojumu taisnā virzienā pie luksofora aizliedzošā (sarkanā) signāla. Ar administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PD878182 transportlīdzekļa vadītājam /pers. A/ uzliks naudas sods Ls 20 apmērā, norādot, ka tika pārkāpts Ceļu satiksmes noteikumu (turpmāk - CSN) 56.4.punkts un izdarīts Latvijas administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - Latvijas APK) 149.^{5}panta pirmajā daļā paredzētais administratīvais pārkāpums.

/pers. A/ 2012.gada 24.decembra administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PD878182 apstrīdēja VP RRP Kārtības policijas pārvaldē (turpmāk - KPP).

Ar VP RRP KPP 2013.gada 23.janvāra lēmumu Nr.224, atstāts negrozīts 2012.gada 24.decembrī VP RRP KPP Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona (turpmāk – PPP CPB) jaunākā inspektora /I.M./ pieņemtais lēmums Nr.050/PD878182.

2013.gada 15.februārī Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā saņemta /pers. A/ sūdzība, lūdzot Lēmumu atcelt.

Sūdzībā /pers. A/ norāda, ka 2012.gada 24.decembrī ap plkst.16.40 viņš pārvietojās ar Transportlīdzekli pa Lielirbes ielu Ulmaņa gatves virzienā (pāri gaisa tiltam pie Zasulauka stacijas). Piepeši pamanīja aiz viņa vadītās automašīnas iedegtus zilos signāluguņus un Ceļu policijas auto. Tā kā ārā laika apstākļi bija ar ierobežotu redzamību (vidēji stiprs putenis) un braucamā daļa stipri pieputināta (netīrīta), atbilstoši laika apstākļiem un ceļa seguma stāvoklim veica manevru, lai palaistu garām Ceļu policijas auto. Tikai pēc brīža saprata, ka Ceļu policijas patruļa pieprasa viņam apstāties. Pēc apstāšanās Ceļu policists viņu informēja, ka ir šķērsojis Slokas un Kr.Valdemāra ielas krustojumu pie kustību aizliedzošā (sarkanā) signāla. Tas viņu tā izbrīnīja un tā kā šo rajonu tik labi nepazīst, ka nebija spējīgs izteikt nekādus argumentus, jo šajā rajonā atradās (pārvietojās) jau vairākas stundas, konkrēti lielveikala ,,Spices" rajonā. Uz viņa jautājumu, kāpēc netika apturēts uzreiz pēc ,,pārkāpuma", jo, nepārzinot ielu krustojumus, nevarēja būt pārliecināts, ka automašīna, kura, iespējams, šķērsoja minēto krustojumu, bija viņa vadītā (vienīgais, ko zināja, ka Kr.Valdemāra iela atrodas diezgan tālu no vietas, kur atradās aizturēšanas brīdī), nesekoja nekāda izskaidrojoša atbilde. Tika sastādīts administratīvais pārkāpuma protokols Nr. PD 878182, kurā ierakstīja, ka nepiekrīt Ceļu policijas lēmumam. Ņemot vērā, kā jau vēlā ziemas pēcpusdienā ārā bija tumšs un protokolu parakstīja, stāvot uz ielas, nepamanīja ierakstu, ka protokolam ir pievienots video (konstatēja vēlāk, pārlasot protokolu mājās, lai izlemtu par sūdzības iesniegšanu). Ceļu policists neinformēja un nepiedāvāja ar to iepazīties. Ir pārliecināts, ka viņa vadītā automašīna nevarēja šķērsot krustojumu pie aizliedzošā signāla, pie tam tik tālu no iespējamās pārkāpuma vietas. Neskatoties uz viņa iebildumiem, Ceļu policijas bataljona jaunākais inspektors /I.M./ noformēja viņam administratīvā

pārkāpuma protokolu un pieņēma lēmumu Nr. 050/PD 878182 par Latvijas Republikas Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija Noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" 56.4.punkta prasību neievērošanu, tas ir, par automašīnas neapturēšanu vietā, kur tas paredzēts, un krustojuma šķērsošanu pie luksofora aizliedzošā (sarkanā) signāla, piespriežot viņam naudas sodu LVL 20 apmērā.

Tā kā viņš šim lēmumam un viņam uzliktajam sodam nepiekrita, tad 2013.gada 9.janvārī viņš par minēto lēmumu iesniedza sūdzību VP RRP KPP, kurā lūdza minēto lēmumu atcelt, savu sūdzību motivējot ar apsvērumiem, ka tā nevarēja būt viņa vadītā automašīna, kas 2012.gada 24.decembrī plkst. 16.29 šķērsoja Kr.Valdemāra un Slokas ielu krustojumu pie kustību aizliedzošā (sarkanā) luksofora signāla.

2013.gada 31.janvārī viņš saņēma VP RRP KPP 2013.gada 23.janvārī pieņemto lēmumu Nr.224 „Par apstrīdēto lēmumu Nr. 050/PD 878182", saskaņā ar kuru VP RRP KPP viņa sūdzību noraidīja un atstāja spēkā 2012.gada 24.decembrī VP RRP KPP PPP Ceļu policijas bataljona jaunākā inspektora /I.M./ pieņemto lēmumu Nr. 050/PD 878182.

Uzskata, ka VP RRP KPP, motivējot pieņemto lēmumu, ar kuru noraidīta viņa sūdzība, nav objektīvi un vispusīgi izvērtējusi visus lietas apstākļus un viņa sūdzībā minētos faktus, tas ir, administratīvā pārkāpuma lietā nav pierādījumu, ka transportlīdzeklis, kas, kā redzams nofilmētajā videoierakstā, plkst. 16.29 šķērsoja Kr.Valdemāra un Slokas ielu krustojumu pie, iespējams, kustību aizliedzošā luksofora signāla, ir viņa vadītais Transportlīdzeklis, kuru pulksten 16.37 (tātad 8 (astoņas) minūtes vēlāk) pavisam citā vietā apturēja Ceļu policijas ekipāža. VP RRP KPP lēmumā vien ir izteikti pieņēmumi, ka tai vajadzēja būt viņa automašīnai (lēmuma 4.lpp. 3.rindkopā minētais: „pierādījumu kopums apstiprina un piešķir ticamībuadministratīvā pārkāpuma protokolā fiksētajām ziņāmpar pārkāpuma faktu") un ka Ceļu policijas amatpersonai, kas sastādīja administratīvo protokolu, nevajadzēja un nevarēja būt savu interešu un personiskas ieinteresētības lietas iznākumā.

Par formālu pieeju liecina pieņemtie matemātiskie aprēķini, proti, no pārkāpuma brīža līdz apturēšanai bija pagājušas 8 (astoņas) minūtes un matemātiski aprēķinot, izmantojot tos pašus pieņemtos lielumus, iznāk, ka aizdomās turētā automašīna varētu nobraukt apmēram 6.5 km, bet realitātē viņa vadītā automašīna tika apturēta apmēram 2.2km no minētā krustojuma. No loģikas viedokļa izriet, ka, Ceļu policijas ekipāžai atrodoties uz Slokas ielas pie nama Nr. 14 (lēmuma 1.lpp. 4.rindkopa), nevajadzētu vairāk kā minūti nobraucot pāris simtu metru, lai apturētu transportlīdzekli, kurš šķērsojis krustojumu pie aizliegtā (sarkanā) signāla, protams, veicot aizliegto kreiso pagriezienu ar ieslēgtām zilām bākugunīm. Spriežot pēc dienesta ziņojuma, transportlīdzeklis vienkārši tika apturēts (lēmuma 1.lpp. 4.rindkopa). Kādēļ šāda rīcība ne lietas materiālos, ne jaunākā inspektora dienesta ziņojumā tā netiek paskaidrota, lai gan šādu jautājumu uzdeva uzreiz pēc apturēšanas, gan lūdza izskaidrot pārsūdzot pieņemto lēmumu.

Tāpat nesakrīt aprēķinātais iespējamais transportlīdzekļa iespējamais attālums metros no krustojuma, kad luksoforā nomainījās zaļais luksofora signāls pret dzelteno, ja dzeltenais signāls dega 4 (četras) sekundes kā minēts lēmumā (lēmuma 3.lpp. 7.rindkopā minētais: „savukārt dzeltenās gaismas signāls deg četras sekundes"), tad, matemātiski aprēķinot, būtu nevis „69.5 metru attālumā", bet gan 55.6 m attālumā no krustojuma. Tādēļ pastāv maza ticamība, ka, aprēķinot bremzēšanas ceļu, ir ņemti vērā gan vadītāja reakcijas laiks, gan notikumā vietā, esošajiem laika apstākļiem piemērots, koeficents, gan transportlīdzekļa masa, riepu nodilums utt.

Tā kā, ņemot vērā minētās pieļautās aprēķina kļūdas, diez vai Ceļu policijas videoierakstā redzamais transportlīdzeklis ir šķērsojis Kr.Valdemāra un Slokas ielu krustojumu pie, iespējams, kustību aizliedzošā luksofora signāla. Lietā ir vairāk pieņēmumu un iespējamības aprēķinu nekā konkrētu un neapgāžamu pierādījumu, piemēram, ar kādu konkrēti ātrumu brauca transportlīdzeklis un vai tas (tā vadītājs) varēja un tam vajadzēja apstāties pie krustojuma, luksoforā iedegoties dzeltenajam signālam, kā arī, cik sekundes pirms transportlīdzeklis iebrauca krustojumā, jau dega luksofora dzeltenais signāls, kad iedegās sarkanais signāls un tamlīdzīgi. Atgādina, ka šie notikumi risinājās ziemā, diennakts tumšajā laikā, turklāt ārā sniga un putināja, līdz ar to brauktuve nebija notīrīta, tāpēc diezin vai transportlīdzekļa vadītājam, kā tas ir apgalvots VP RRP KPP lēmumā, bija iespējams nepārprotami saskatīt pirms krustojuma esošo uz brauktuves attēloto nepārtraukto šķērslīniju - stop līniju.

Papildus vēlas norādīt, ka jaunākā inspektora /I.M./ dienesta ziņojumā apgalvotais, ka vadītājam tika uzrādīts video ieraksts ir nepatiess, jo, uzrādot nepārprotami fiksētu pārkāpumu un aizturot praktiski pārkāpuma vietā, transportlīdzekļa vadītājam nebūtu pamata apstrīdēt pieņemto lēmumu.

Vēlas atgādināt, ka pastāv CSN 65.punkts, kurš pieļauj: „Ja, iedegoties dzeltenajam signālam vai brīdī, kad satiksmes regulētājs paceļ roku augšā, transportlīdzekļa vadītājs transportlīdzekli šo noteikumu 64.punktā noteiktajās vietās var apturēt, tikai strauji bremzējot, šī transportlīdzekļa vadītājs drīkst ceļu turpināt, neapturot transportlīdzekli. Gājējiem, kuri šajā brīdī atrodas uz brauktuves, jāpabeidz to šķērsot vai jāapstājas uz "drošības saliņas".

Ņemot vērā teikto, vadoties no APL 184.panta, lūdz tiesu atcelt 2012.gada 23.janvāra lēmumu Nr. 224, ar kuru tika noraidīta viņa sūdzība un atstāts spēkā 2012.gada 24.decembrī VP RRP KPP PPP Ceļu policijas bataljona jaunākā inspektora /I.M./ pieņemtais lēmums 050/PD878182.

VP RRP KPP 2013.gada 23.janvāra lēmumā Nr.224 (turpmāk – Lēmums) norādīts, ka izskatot /pers. A/ sūdzību konstatēja, ka 2012.gada 24.decembrī, plkst.16.37 VP RRP KPP Patruļpolicijas pārvaldes (turpmāk - PPP) Ceļu policijas bataljona jaunākais inspektors /I.M./ noformēja /pers. A/ administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu Nr.050/PD 878182 par CSN 56.4.punkta prasību neievērošanu, proti, par to, ka viņš 2012.gada 24.decembrī, plkst.16.29, Rīgā vadīja Transportlīdzekli, pa Kr.Valdemāra ielu no Vanšu tilta puses un krustojumā ar Slokas ielu neapturēja transportlīdzekli vietā, kur tas ir paredzēts un šķērsoja krustojumu taisnā virzienā pie luksofora aizliedzošā (sarkanā) signāla. Protokolam pievienots pārkāpuma video ieraksts.

Ar administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu Nr.050/PD 878182 /pers. A/ iepazinās, parakstīja to, kā arī pašrocīgi ierakstīja: „Nepiekrītu". Detalizēts rakstisks paskaidrojums nav sniegts.

Protokolam ir pievienots VP RRP KPP PPP Ceļu policijas bataljona jaunākā inspektora /I.M./ dienesta ziņojums, kurā viņš norāda, ka 2012.gada 24.decembrī, plkst.16.29 atradās uz Slokas ielas pie nama Nr.14. Izmantojot dienesta transportlīdzeklī iebūvēto video iekārtu tika fiksēts transportlīdzeklis AUDI, Igaunijas valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, kas brauca pa Kr.Valdemāra ielu no Centra puses neievēroja luksofora aizliedzošā (sarkanā) signāla prasības. Minētais transportlīdzeklis tika apturēts un tā vadītājam tika sastādīts protokols Nr.050/PD 878182, kurā vadītājs /pers. A/ ierakstīja, ka nepiekrīt. Kam tieši nepiekrīt, vadītājs paskaidrot nevarēja. Vadītājs lūdza, lai viņu palaiž, jo ir Ziemassvētki. Vadītājam video ieraksts tika uzrādīts un dokumenti, kā arī protokola kopija tika izsniegti.

Atbildība par minēto pārkāpumu paredzēta Latvijas APK 149^5.panta pirmajā daļā - par braukšanu, ja luksoforā deg aizliedzošais signāls, vai par

nepakļaušanos satiksmes regulētāja signālam vai braukšanu virzienā, kas ir aizliegts ar satiksmes regulētāja signālu, transportlīdzekļu vadītājiem uzliek naudas sodu no 20 LVL līdz 100 LVL.

Saskaņā ar Latvijas APK 149.^{5}panta pirmās daļas nosacījumiem, ņemot vērā Latvijas APK 33.panta pirmās daļas 1.punkta nosacījumus, VP RRP KPP PPP Ceļu policijas bataljona jaunākais inspektors /I.M./ pieņēma lēmumu Nr.050/PD 878182 sodīt /pers. A/ ar naudas sodu 20 LVL apmērā.

VP RRP KPP saņemtajā sūdzībā /pers. A/ norāda, ka 2012.gada 24.decembrī ap plkst.18.00 pārvietojoties ar transportlīdzekli AUDI, Igaunijas valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, pa Lielirbes ielu K.Ulmaņa gatves virzienā. Pamanīja aiz sevis vadītā transportlīdzekļa iedegtus zilus signāluguņus un policijas transportlīdzekli. Tā kā ārā laika apstākļi bija ar ierobežotu redzamību (vidēji stiprs putenis) un braucamā daļa stipri pieputināta atbilstoši laika apstākļiem un ceļa seguma stāvoklim veica manevru, lai palaistu garām policijas transportlīdzekli. Tikai pēc brīža sapratis, ka policijas darbinieki pieprasa viņam apstāties. Pēc apstāšanās policijas darbinieks viņu informēja, ka ir šķērsojis Slokas un Kr.Valdemāra ielas krustojumu pie kustību aizliedzošā luksofora signāla. Minētais viņu izbrīnīja, tā kā šo rajonu labi nepārzina, tad nebija spējīgs izteikt nekādus argumentus. Uz jautājumu, kāpēc netika apturēts uzreiz, jo nebija pārliecināts, ka transportlīdzeklis, kurš, iespējams, šķērsoja krustojumu bija viņa vadītais transportlīdzeklis, atbilde nesekoja. Tika sastādīts protokols, kurā viņš norādīja, ka nepiekrīt lēmumam. Tā kā bija tumšs nepamanīja, ka protokolam bija pievienots video ieraksts. Ceļu policijas darbinieks viņam nepiedāvāja ar to iepazīties. Ir pārliecināts, ka viņa vadītais transportlīdzeklis nevarēja šķērsot krustojumu pie aizliedzošā signāla, pie tam tik tālu no iespējamās pārkāpuma vietas. Lūdz atcelt lēmumu un lietu izbeigt.

Objektīvi, vispusīgi, pēc tiesiskās apziņas, izvērtējot visus administratīvās lietas materiālus kopumā VP RRP KPP uzskata, ka /pers. A/ iesniegums ir noraidāms un VP RRP KPP PPP Ceļu policijas bataljona jaunākā inspektora I.Maisaka pieņemtais lēmums par naudas soda 20 LVL apmērā piemērošanu /pers. A/ atstājams negrozīts sekojošu iemeslu dēļ.

CSN 56.1.punkts nosaka, ka zaļš signāls atļauj kustību. Lai ceļu satiksmes dalībniekus informētu par to, ka zaļā signāla darbības laiks beidzas un drīz iedegsies aizlieguma signāls, var lietot zaļu mirgojošu signālu.

CSN 56.2.punkts nosaka, ka dzeltens signāls aizliedz kustību.

CSN 56.4.punkts nosaka, ka sarkans signāls (arī mirgojošs) vai divi pārmaiņus mirgojoši sarkani signāli aizliedz kustību. Lai informētu par sarkanā signāla degšanas ilgumu, zem luksofora vai tā sekcijas var uzstādīt paskaidrojoša satura plāksnīti.

CSN 4.punkts kategoriski nosaka, ka ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksme, kā arī jāievēro luksoforu signāli, ceļu zīmju un ceļa apzīmējumu prasības. Nekādas atkāpes no šiem noteikumiem nav pieļaujamas.

CSN 314.10.punkts nosaka, ka 929.ceļa apzīmējums - plata nepārtraukta šķērslīnija - stoplīnija - norāda vietu, pirms kuras vadītājam jāaptur transportlīdzeklis, kad braukšanu aizliedz luksofora vai satiksmes regulētāja signāls.

Latvijas APK 149.^{5}panta pirmās daļas sankcija par CSN 56.4.punkta prasību pārkāpumu, t.i., par braukšanu, ja luksoforā deg aizliedzošais signāls, vai par nepakļaušanos satiksmes regulētāja signālam vai braukšanu virzienā, kas ir aizliegts ar satiksmes regulētāja signālu, nosaka, ka transportlīdzekļa vadītājam piemērojams naudas sods no 20 LVL līdz 100 LVL.

Līdz ar minēto izriet, lai iestātos Latvijas APK 149.^{5}panta pirmajā daļā paredzētā atbildība nepieciešams konstatēt, ka transportlīdzeklis ir šķērsojis krustojumu pie aizliedzošā luksofora objekta.

Lietā nepastāv strīds par to, ka 2012.gada 24.decembrī, /pers. A/ vadīja Transportlīdzekli un atradās kustībā Rīgā, pa Kr.Valdemāra ielu no Vanšu tilta puses Lielirbes ielas virzienā.

Lietā ir strīds par to vai tieši plkst.16.29 /pers. A/ šķērsoja protokolā minēto krustojumu pie luksofora objekta aizliedzošā (sarkanā) signāla, kā norādīts administratīvā pārkāpuma protokolā un lēmumā Nr.050/PD 878182.

/pers. A/ viennozīmīgi nenoliedz pārkāpumu, sūdzībā norādot, ka nav pārliecināts, ka transportlīdzeklis, kurš, iespējams, šķērsoja krustojumu, bija viņa vadītais transportlīdzeklis.

VP RRP KPP no pārkāpuma video ieraksta konstatē, ka tas ir filmēts 2012.gada 24.decembrī plkst.16.29, tajā redzams ir luksofora objekts, kurā deg zaļais signāls. Ieraksta ceturtajā sekundē luksofora objektā iedegas dzeltenais gaismas signālu. Savukārt, dzeltenās gaismas signāls deg četras sekundes, kas aizliedz kustību un vadītājus brīdina par gaidāmo signālu maiņu, kā arī ir pietiekošs laika posms, lai ievērojot CSN prasības, tai skaitā maksimālā braukšanas ātruma ierobežojumu, apturēt transportlīdzekli tam paredzētajā vietā.

Līdz ar minēto izriet, ka vadītājam redzot, ka luksofora zaļais signāls nomainās uz dzelteno signālu, izvērtējot attālumu līdz ceļa horizontālajam apzīmējumam Nr.929 „plata nepārtraukta šķērslīnija – stoplīnija", kā arī laika apstākļus, jāsāk ir laicīgi bremzēt, samazinot braukšanas ātrumu, lai nepieciešamības gadījumā varētu apturēt transportlīdzekli.

VP RRP KPP informē, ka saskaņā ar CSN 314.10.punktu, kas nosaka, ja braukšanu aizliedz luksofora vai satiksmes regulētāja signāls, vadītājam jāapstājas pie ceļa horizontālā apzīmējuma Nr.929 „plata nepārtraukta šķērslīnija - stoplīnija".

Video ieraksta astotajā sekundē redzams, ka luksofora objektā nomainās dzeltenais signāls uz sarkano signālu. Transportlīdzeklis šķērso vietu, kur jāaptur transportlīdzeklis. Ieraksta devītajā sekundē, proti, mirklī, kad luksofora objektā ir ieslēdzies sarkanais aizliedzošais signāls un jau deg vienu sekundi.

Izvērtējot kopuma pārkāpuma video ierakstu, tātad summējot dzeltena signāla degšanas laiku un sarkanā signāla degšanas laiku, kopā piecas sekundes. Pieņemot, ka transportlīdzeklis brauca ar atļauto braukšanas ātrumu, tad rēķinot matemātiski, transportlīdzeklis nobrauca 13,9 metri sekundē un ņemot vērā nobraukto laiku, brīdī, kad luksofora objektā iedegās dzeltenais aizliedzošais luksofora signāls, transportlīdzeklis atradās aptuveni 69,5 metru

attālumā no minētā krustojuma. Savukārt, bremzēšanas ceļš, braucot ar atļauto ātrumu 50 km/h, ierēķinot vadītāja reakcijas laiku un izvērtējot ceļa seguma stāvokli, sastāda aptuveni 28 līdz 32 metrus. Turklāt dotajā gadījumā satiksmes organizācijas specifika ļauj vadītājam iespēju apturēt transportlīdzekli pie ceļa horizontālā apzīmējuma Nr.929 „plata nepārtraukta šķērslīnija – stoplīnija".

Līdz ar minēto VP RRP KPP nonāk pie secinājuma, ka luksofora objektā pārslēdzoties zaļajam signālam uz dzelteno, iesniedzējs atradās pietiekošā attālumā un ka vadītājam bija reāla iespēja apturēt transportlīdzekli tam paredzētajā vietā.

No video ieraksta konstatējams, ka tas ir fiksēts luksofora objekta tiešā tuvumā, lai gan tumšajā diennakts laikā, tomēr konstatējami skaidri laika apstākļi. Turklāt protokolam pievienotajā video ierakstā redzams, ka protokolā minētam transportlīdzeklim, šķērsojot krustojumu pie luksofora aizliedzošā signāla, uzsāka sekot policijas dienesta transportlīdzeklis, panākot transportlīdzekli ir redzams tā valsts reģistrācijas numurs. Izvērtējot kopsakarā lietas materiālus, tas ir, pārkāpuma video ierakstu, VP RRP KPP PPP Ceļu policijas bataljona jaunākā inspektora /I.M./ sastādīto administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu, kā arī tam pievienoto dienesta ziņojumu, VP RRP KPP nonāk pie secinājuma, ka nepastāv šaubas, par to, ka video ierakstā redzamais transportlīdzeklis un apturētais transportlīdzeklis ir viens un tas pats transportlīdzeklis, kura vadītājs šķērsoja krustojumu pie sarkanā luksofora signāla. Turklāt video ierakstā redzamais pārkāpums ir fiksēts tieši tajā pat laikā, kā tas ir nostiprināts protokolā. Līdz ar to pierādījumu kopums apstiprina un piešķir ticamību administratīvā pārkāpuma protokolā fiksētajām ziņām par pārkāpuma faktu.

Lietas izskatīšanas gaitā netika konstatēti fakti, kas apliecinātu to, ka policijas darbinieks tieši vai netieši būtu personīgi ieinteresēts sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu Nr.050/PD 878182. Policijas darbinieka darbībās policijas darbinieka darbu reglamentējošo normatīvo aktu pārkāpumi netika konstatēti. Savukārt, CSN prasību pārkāpējs ir ieinteresēts sniegt tādu lietas apstākļu izklāstu, kas izdevīgs viņam, lai varētu izvairīties no administratīvā soda.

VP RRP KPP nav pamata apšaubīt minētā policijas darbinieka sastādītajā administratīvā pārkāpuma protokolā un lēmumā Nr.050/PD 878182 sniegto lietas apstākļu izklāstu un nav iespējams saskatīt saprātīgu pamatojumu un izskaidrojumu tam, kāpēc lai policijas darbinieks apturētu tieši iesniedzēja vadīto transportlīdzekli, ja viņš nepārkāpa CSN prasības, un tādējādi sniegtu nepatiesas ziņas par lietas faktiskajiem apstākļiem.

Arī saskaņā ar Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.panta ceturto daļu valsts pārvaldei, atsevišķai iestādei vai amatpersonai, tātad, šajā gadījumā arī policijas darbiniekam, īstenojot valsts pārvaldes funkcijas, nav savu interešu. Pamatojoties uz šo, VP RRP KPP uzskata, ka šajā gadījumā nav pamata neticēt policijas darbinieka apgalvojumam, jo viņš nav tieši ieinteresēts šīs lietas iznākumā.

Turklāt VP RRP KPP vērtējumā ziņas, kas sniegtas protokolā ir uzskatāmas par ticamām, jo nav pretrunā ar tam pievienoto dienesta ziņojumu un video ierakstu un ir viens otru secīgi papildinošs.

Līdz ar minēto, pierādījumu kopums apstiprina un piešķir ticamību administratīvā pārkāpuma protokolā fiksētajām ziņām par pārkāpuma faktu un VP RRP KPP ieskatā šaubas par to nepastāv.

Saskaņā ar Latvijas APK 243.[1]pantu par pierādīšanas līdzekļiem, ar kuriem var konstatēt faktus, uz kuru pamata institūcijas nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā, kalpo protokols par administratīvo pārkāpumu, personas paskaidrojumi, kuru sauc pie administratīvās atbildības, personu liecības, eksperta atzinums, kompetentās institūcijas atzinums, dokuments, kas satur ziņas par faktiem rakstveidā vai citā formā, elektroniskie pierādījumi, procesuālās darbības rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem, lietiskie pierādījumi.

Tātad, par pierādījumiem šajā lietā var kalpot administratīvā pārkāpuma protokols, tam pievienotais video ieraksts, dienesta ziņojums un sūdzība.

Ņemot vērā izklāstīto, VP RRP KPP uzskata, ka ar visiem lietas materiāliem ir pierādītas /pers. A/ darbības CSN 56.4.punkta prasību pārkāpumā.

Latvijas APK 22.pants nosaka, ka administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Uzliekot sodu institūcijām un amatpersonām jāņem vērā atbildību pastiprinošos un atbildību mīkstinošos apstākļus.

Latvijas APK 149.[5]panta pirmās daļas sankcija, par CSN 56.4.punkta prasību neizpildīšanu, transportlīdzekļu vadītājiem paredz piemērot naudas sodu no 20 LVL līdz 100 LVL.

Kā redzams no lietas materiāliem, /pers. A/ piemērots naudas sods 20 LVL apmērā.

Soda piemērošanas apsvērumi ir noteikti Latvijas APK 32.panta otrajā daļā, kas paredz, ka, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Administratīvā pārkāpuma raksturs ir redzams no administratīvā pārkāpuma protokolam pievienotā pārkāpuma video ieraksta, proti, no pārkāpuma video ieraksta tika izsecināts, ka mirklī, kad luksofora objektā iedegās dzeltenais aizliedzošais luksofora signāls iesniedzēja transportlīdzeklis atradās 69,5 metru attālumā no ceļa horizontālā apzīmējuma Nr.929 „Plata nepārtraukta šķērslīnija -stop līnija". Vadītājam bija jāizvērtē iespēja apturēt transportlīdzekli pirms ceļa horizontālā apzīmējuma Nr.929 „Plata nepārtraukta šķērslīnija – stoplīnija". Dotajā gadījumā, no pārkāpuma video ieraksta konstatējams, ka vadītājs redzot, ka luksoforā iedegās dzeltenais luksofora signāls, braukšanas ātrumu nesamazināja, bet apzināti turpināja kustību taisnā virzienā, vērtējot savu interesi - ātrāk nokļūt galamērķī - augstāk par pārējo satiksmes dalībnieku (gājēju un citu transportlīdzekļu vadītāju) interesēm, vieglprātīgi paļaujoties uz seku neiestāšanos.

Izskatāmajā lietā VP RRP KPP atzīst, ka izdarītā administratīvā pārkāpuma rezultātā sekas nav iestājušās. Sākotnēji /pers. A/ protokolā pašrocīgi ierakstījis, ka tam nepiekrīt. Savukārt, amatpersona, piemērojot naudas sodu, pieņēmusi lēmumu saskaņā ar Latvijas APK 33. panta pirmās daļas 1. punktu, kurā teikts, ka atbildību par administratīvo pārkāpumu mīkstina apstāklis, ka vainīgais vaļsirdīgi nožēlo izdarīto. Tomēr VP RRP KPP konstatē, ka sūdzībā /pers. A/ viennozīmīgi nenoliedz savu vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, līdz ar to nav skaidrs vai iesniedzējs ir sapratis savas rīcības prettiesiskumu.

VP RRP KPP izvērtējot kopsakarā lietas materiālus, izanalizējot lietas apstākļus kopumā un ņemot vērā Latvijas APK 32., 33. pantu nosacījumus, turklāt Latvijas APK 33. panta pirmās daļas 1. punktā minētie atbildību mīkstinošie apstākļi tika konstatēti, jau sākotnēji sastādot protokolu, uzskata, ka šajā gadījumā iesniedzējam ir piemērots pārkāpuma raksturam atbilstošs Latvijas APK 149.^{5}panta pirmās daļas sankcijas ietvaros paredzētais naudas sods.

Līdz ar to VP RRP KPP uzskata, ka piemērotais administratīvais sods 20 LVL apmērā ir pamatots un samērīgs ar sabiedrības interešu ieguvumu un atbilst soda piemērošanas mērķim.

VP RRP KPP secina, ka lietā nav neviena objektīva, pamatota un likumīga iemesla, lai /pers. A/ atceltu piemēroto naudas sodu.

Ņemot vērā minēto, saskaņā ar Latvijas APK 1. un 22.pantu, vadoties pēc Latvijas APK 243.panta, 243.^{1}panta, 244.panta, 287. panta pirmās daļas 1.punkta, nolēma atstāt negrozītu 2012.gada 24.decembrī VP RRP KPP PPP Ceļu policijas bataljona jaunākā inspektora I.Maisaka pieņemto lēmumu Nr.050/PD 878182.

Tiesas sēde /pers. A/ sūdzību uzturēja uz tajā norādītajiem argumentiem.

VP RRP pārstāve sūdzību neatzina, pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem apsvērumiem.

M o t ī v u d a ļ a

Uzklausot procesa dalībniekus un izvērtējot lietas materiālus, tiesa atzīst, ka sūdzība ir noraidāma.

Sūdzības iesniedzēja sūdzība pamatota ar Administratīvā procesa likuma normām. Vērtējot minēto, tiesa secina, ka administratīvo pārkāpumu lietas ir izskatāmas Latvijas APK paredzētajā kārtībā.

Administratīvā pārkāpuma protokols /pers. A/ sastādīts par Latvijas APK 149.^{5} panta pirmajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, norādot, ka ir pārkāpts CSN 56.4.punkts.

Atbilstoši CSN 56.4.punktam, luksoforu signāliem ir šāda nozīme: sarkans signāls (arī mirgojošs) vai divi pārmaiņus mirgojoši sarkani signāli aizliedz kustību. Lai informētu par sarkanā signāla degšanas ilgumu, zem luksofora vai tā sekcijas var uzstādīt paskaidrojoša satura plāksnīti.

Latvijas APK 149.^{5}panta pirmā daļa nosaka, ka par braukšanu, ja luksoforā deg aizliedzošais signāls, vai par nepakļaušanos satiksmes regulētāja signālam vai braukšanu virzienā, kas ir aizliegts ar satiksmes regulētāja signālu, — uzliek naudas sodu velosipēda un mopēda vadītājam desmit latu apmērā, bet cita transportlīdzekļa vadītājam — no divdesmit līdz simt latiem (redakcijā, kas spēkā līdz 2013.gada 31.decembrim).

Latvijas APK 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Latvijas APK 243.panta pirmā daļa paredz, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras Latvijas APK paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izspriešanā.

Latvijas APK 243.panta piektā daļa paredz, kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. No minētā panta astotās daļas izriet, ka iegūtie fakti vai ziņas jāvērtē kopumā un savstarpējā sakarībā.

Saskaņā ar Latvijas APK 243.^{1} pantu pierādīšanas līdzekļi administratīvā pārkāpuma lietā irpie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; personu liecības; eksperta atzinums; kompetentās institūcijas atzinums; dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā; elektroniskie pierādījumi; procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; lietiskie pierādījumi.

Lietas materiāliem ir pievienoti dokumenti un rakstveida pierādījumi: 2012.gada 24.decembra administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PD 878182; VP RRP CPB 2.rotas jaunākā inspektora /I.M./ ziņojums, IeM Informācijas centra datu izdruku, par /pers. A/ sastādītajiem protokoliem, CSDD informatīvā izdruka, videoieraksts, kurā ir redzams, ka filmēšana notiek 2012.gada 24.decembrī diennakts tumšajā laikā un videoierakstā ir redzams luksofors, kurā deg zaļais signāls, tad iedegas dzeltenais luksofora signāls un deg četras sekundes, un degot dzeltenajam luksofora signālam ceturtajā sekundē (plkst.16:29:06) pabrauc automašīna, un tad plkst.16:29:07 iedegas sarkanais gaismas signāls, un plkst.16:29:08 transportlīdzeklis šķērso vietu, kur jāaptur transportlīdzeklis.

Sūdzību /pers. A/ argumentē ar to, ka administratīvā pārkāpuma lietā nav pierādījumu, ka transportlīdzeklis, kas, kā redzams nofilmētajā videoierakstā, ir viņa vadītais Transportlīdzeklis.

Tiesa vērtējot sūdzības iesniedzēja argumentu, secina, ka lietas materiālos atrodas rakstveida pierādījumi - administratīvā pārkāpuma protokols, policijas darbinieka dienesta ziņojums un videoieraksts. Minēto dokumentu saturs ir aprakstīts un analizēts Lēmumā, līdz ar ko, tiesa uzskata, ka nav nepieciešams atkārtoti aprakstīt minētajos dokumentos norādītās ziņas. Vērtējot minētos rakstveida pierādījumus, tiesa piekrīt Lēmumā konstatētajam, ka administratīvā pārkāpuma protokolā norādītie pārkāpuma izdarīšanas apstākļi ir uzskatāmi par ticamām, jo nav pretrunā ar tam pievienoto dienesta ziņojumu un video ierakstu un ir viens otru secīgi papildinoši.

Lai gan videoierakstā nofilmētā transportlīdzekļa numurs nav saskatāms, tomēr apstākli, ka nofilmēts ir tieši sūdzības iesniedzēja vadītais transportlīdzeklis, apliecina notikumu aculiecinieks – policijas darbinieks savā dienesta ziņojumā, kurā norādīts, ka 2012.gada 24.decembrī plkst.16.29

atrodoties uz Slokas ielas pie 14 nama un izmantojot dienesta automašīnas Volvo iebūvēto videokameru, tika fiksēts, ka automašīna Audi ar valsts numuru /TL numurs/ (ESTI), kas brauca pa Kr.Valdemāra ielu no Centra puses, neievēroja luksofora aizliedzošā (sarkanā) signāla prasības. Minētā automašīna tika apturēta un uz tās vadītāju tika sastādīts protokols Nr.PD878182.

Vērtējot policijas darbinieka ziņojumā aprakstītos pārkāpuma izdarīšanas apstākļus, tiesa secina, ka lietā nav ziņu, ka policijas darbinieks aprakstot pārkāpuma izdarīšanas apstākļus būtu nekompetents vai jebkādu iemeslu dēļ ieinteresēts /pers. A/ apmelošanā un nepatiesu apstākļu izklāstā.

Administratīvo tiesu praksē ir nostiprinājusies atziņa, ka amatpersonu, tostarp policistu liecības un paskaidrojumi nav absolūti ticami un neapstrīdami, tomēr tiem ir augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policists sniedzis nepatiesas liecības, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi. Izskatāmajā gadījumā tiesai nav nekāda pamata uzskatīt, ka policijas darbinieks būtu personīgi tieši vai netieši ieinteresēts sodīt sūdzības iesniedzēju, turklāt sniedzot ziņas par nenotikušu pārkāpumu. Arī sūdzības iesniedzējs nav norādījis uz kādiem faktiem, kas liktu apšaubīt policijas darbinieka objektivitāti.

Tiesas ieskatā, lai konstatētu, ka policijas darbinieks ir sniedzis nepatiesas ziņas par faktiem, tam ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi.

Vērtējot lietas materiālos esošās ziņas un pierādījumus, tiesa neatrod tajos pierādījumus, kas varētu norādīt uz to, ka policijas darbinieka aprakstītie pārkāpuma izdarīšanas apstākļi būtu nepatiesi. Savukārt, pie administratīvās atbildības persona ir ieinteresēta sniegt paskaidrojumus savā labā, lai izvairītos no administratīvās atbildības.

Vērtējot /pers. A/ sūdzība norādīto, ka viņa ieskatā, nesakrīt Lēmumā norādītās aprēķina kļūdas, tiesa secina, ka tas ir sūdzības iesniedzēja subjektīvs viedoklis, kas netiek apliecināts ar lietā esošajiem pierādījumiem, un tādi nav pievienoti sūdzībai, kā arī norādītie sūdzības iesniedzēja argumenti neizslēdz personas.

CSN 4.punktā noteikts, ka ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Tiesa uzskata, ka nav pamata apšaubīt policijas darbinieka ziņojumā un administratīvā pārkāpuma protokolā aprakstītos pārkāpuma izdarīšanas apstākļus, kas tiek apliecināts arī ar videoierakstā fiksēto.

Ievērojot minēto un izvērtējot lietā esošos pierādījumus to savstarpējā kopsakarā, tiesa atzīst, ka lietā ir pierādīts, ka 2012.gada 24.decembrī plkst.16.29Rīgā, /pers. A/ vadīja Transportlīdzekli pa Kr.Valdemāra ielu no Vanšu tilta puses un krustojumā ar Slokas ielu neapturēja automašīnu vietā, kur tas ir paredzēts un šķērsoja krustojumu taisnā virzienā pie luksofora aizliedzošā (sarkanā) signāla, tādā veidā pārkāpjot CSN 56.4.punkta, tādēļ pamatoti ir saukts pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 149.^{5} panta pirmās daļas.

Latvijas APK 289.^{13} panta trešā daļa nosaka, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesa pievienojas Lēmumā ietvertajai motivācijai un uzskata, ka Lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams.

Piemērojot sodu, jāvadās no Latvijas APK 32. panta pirmajā un otrajā daļā noteiktā, proti, sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Administratīvais sods /pers. A/ uzlikts Ls 20 apmērā, kas atbilst Latvijas APK 149.^{5}panta pirmajā daļā noteiktajai minimālajai sankcijai (Latvijas APK redakcijā, kas spēkā līdz 2013.gada 31.decembrim).

Izvērtējot izdarītā pārkāpuma apstākļus, tiesa uzskata, ka sods ir piemērots pamatoti, ir pārkāpumam atbilstošs, samērīgs un atstājams spēkā.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka Lēmums ir pamatots tā atcelšanai nav iemeslu, bet /pers. A/ sūdzība ir noraidāma.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Pamatojoties uz Latvijas APK 149.^{5}panta pirmo daļu, 243.-244., 288., 289.^{6}, 289.^{7}, 289.^{12}, 289.^{13} pantu tiesa

n o s p r i e d a

noraidīt /pers. A/ sūdzību un **atstāt negrozītu** Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2013.gada 23.janvāra lēmumu Nr.224.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna sprieduma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā. Pilns spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā **2014.gada 4.aprīlī**.